

ΑΥΘΑΙΡΕΤΕΣ ΣΥΓΚΥΡΙΕΣ

Α'

Καθώς οί ἐγκάρσιες τομές τοῦ ἐδάφους κρυστάλλισαν οτούς πρώτους ὑπαιγιμούς τῆς αὐγῆς, ἐγερτήριο ἦταν ἡ ἀρχὴ ἴδιας μέρας. Μετὰ ...ἀκτινοβολία πού ἐξελιχθηκε σταθερά κατακόρυφη.

Μαῦρος ὁ ἐπιστάτης καί παίρνει ἀνώφελα τὴν ἐκδίκηση τῶν αἰώνων, τῆ στιγμή πού οί ὑπεριώδεις αἰχμές τοῦ ἡλίου μαστιγώνουν τό πετσί τῶν λευκῶν δουλευτάδων μέ τά κόκκινα κράνη μέσα στίς φυτεῖες τοῦ ἀλουμίνου.

Ἡ συγκομιδὴ τῆς πρώτης ὕλης ρέει πρὸς τὴν τεράστια ἐκκωφαντικὴ μηχανὴ μέ τό διαφανές περιβλημα, στήν ἀκρὴ τῆς ἔκτασης πού τελειώνει ἐκεῖ πού ἡ ὀπτικὴ δυνατότητα διαμορφώνει μιά ὀμιχλώδη διάχυση μεταβλητὴ μόνο στίς χρωματικές ἀνακλάσεις.

Σύννεφα ἀένης καύσης, φορτισμένο πεδίο, χαμένη ἐνέργεια, κατάλοιπα πετρώματα μέ ἐλάχιστο εἰδικό βάρος. Στά χαμηλά στρώματά αἰωρεῖται, βαμβακερός, ὁ καπνὸς καί δυσκολεύει τὴν ἐξαγωγή του.

«Τά προϊόντα δέν εἶναι καταναλώσιμα -Τά προϊόντα δέν εἶναι καταναλώσιμα -Τά προϊόντα δέν εἶναι»
Ταινία ἐλέγχου προφταίνει τὴν παραγωγή τῆς ἐπανάληψης τῶν τετελεσμένων σχημάτων.

«Ἡ διάθεσις τῶν εἰδῶν πρώτης ἐπιβολῆς γίνεται καθημερινῶς, ἀμα τῆ ἐπιστροφή τῶν παλαιῶν ἅτινα καταστρέφονται αὐθημερῶν παρουσία εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐντεταλμένων ἐπιθεωρητῶν»

Τέλος τοῦ ὄραριου ὀμαδικῆς ἀπασχολήσεως δίνει τό κέντρο συντονισμοῦ, διά τοῦ ἐσωτερικοῦ τοιχώματος τοῦ κράνουσ ἐργασίας, μέ σταθερές ἐπαναλήψεις μουσικῶν ὑπερήχων βραχείας συχνότητος. Δέν ἄντεξε στήν ἀνήλεη ἀκτινοβολία τό δέρμα τῶν ἐργατῶν μέ τά κόκκινα κράνη, χρωματιστήκε.

Ἐνῶ τό ἐκμεταλλεύσιμο τοπίο ἐκτείνεται ἀκόμη γαλήνιο, τό φῶς τῆς ἡμέρας βυθίζεται ἀργά μέσα στήν τεχνητὴ δεξαμενὴ τοῦ τακτοῦ ἐργοτάξιου, καθὼς τά κίτρινα μεταγωγικά ὀχήματα μέ τά μεγάλα κωδικά νούμερα στά πλευρά ἀπομακρύνουν τό ρυθμικὸ τους θόμβο πρὸς τοὺς ἐπίγειους καταυλισμούς. Τό κινητὸ συνεργεῖο ἀκούμπησε τὴν κούρασή του στους πάγκους τοῦ ἐλεύθερου ἐντευκτηρίου.

- Ἀκούω καθαρά τοὺς μακρινοὺς ἀπόηχους τῆς συναναστροφῆς καί ἀναλογίζομαι τὴν ἐντατικὴ αὐριανή.

«Ἡ χρονόμετρησις ἐπιτρέπεται ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ὡς τῆ δύση τοῦ ἡλίου. Ὅποιος προσθέτει τοὺς χρόνους δύο, τριῶν ἢ περισσοτέρων ἡμερῶν, τιμωρεῖται μέ ἀνανέωση 1/2 ἡλικίας»

Στό διάστημα τῆς ἐπιτρεπόμενης μέτρησης, ὁ ἄσπρος καπνὸς κατέλαβε τό ὀρατὸ τμήμα τοῦ οὐρανοῦ μέ στρογγυλοὺς ὄγκους ἀπροσδιόριστης ἀπόχρωσης. Θά ξεσπάσει ἡ νυχτερινὴ βροχὴ, ὠφέλιμη στίς φυτεῖες τοῦ βωξίτη.

Χθές πού ένίσχυσα τόν ύπνο μου, είδα ένα ούράνιο τόξο χωρίς ίριδα. Λεπτή φωτεινή γραμμή άκούμπησε σιγά στόν όρίζοντα και χώρισε όριστικά τήν άτμόσφαιρα από τή γή, ένώ σχεδόν συγχρόνως θειούχο χρώμα δηλητηριώδες χύθηκε πρός τά πάνω και πρός τά κάτω.

Θεατές αδιάφοροι οί τυχαίοι παρευρισκόμενοι, τονίσανε τήν άπορία μου γιά τό φαινόμενο. "Ετσι εξηγείται -σκέφτηκα- ή εμφάνιση τής έρυθράς κηλίδος στή θαλάσσια λεκάνη, πού άνακοίνωσαν ότι είναι πλανητόν και δέν έχει σχέσιν μέ τίς ποσότητες τών νεκρών όργανισμών πού βρέθηκαν στά κοντινά παράλια. Κάποιος από τούς άλλους, μέ τήν ίδια ύποπτη αδιαφορία, προσπάθησε νά παίξει μιά έλαστική σφαίρα ρίχνοντάς τη δυνατά στό σκληρό έδαφος. Ροπές πού αντιστράφηκαν άνεξήγητα κάρφωσαν κάτω τήν άναμενόμενη φυσική επάνοδο.

Είδα τά βλέμματα

- Τώρα πάψατε νά είστε αδιάφοροι ε !... Πάρτε το άπόφαση ήλιθιοι σύντροφοι, δέν ύπάρχει έλπίδα γιά έπιστροφή στούς παλιούς νόμους, τό δηλητήριο έφτασε στά πόδια σας. "Όσοι δοκίμασαν νά τρέξουν γίνανε λάμψεις. Εγώ θά περιμένα -τάχα- άκίνητος στήν ίδια θέση έναν αιώνα στό μέλλον σύν άπειρον, άν ήθελα νά μη γίνω φώς πριν έκπληρώσω τόν προορισμό μου. Και φαεινές όντότητες σά νά κατέβηκαν τήν ούράνια σκάλα μέ βηματισμό άνάλαφρο. "Εφτιαξαν κύκλο γύρω μου. Βρέθηκα άξονας σέ μυστηριώδη χορό άνθρωποειδών -Μπερδεμένα πράματα - Είδα επίσης τεράστια έντομα, κοινωνίες άτελών όργανισμών - στό μικροσκόπιο τρομάξεις - "Ατρωτοι θώρακες στιλπνοί, κλειδώσεις άφθαρτες, βραχιόνες άποφασιστικοί, πολυγωνικά βλέμματα, φαρμακερά κεντριά, μάχες άτελεύτητες, πόλεμος Μετά χάθηκαν τά πλάσματα ψηλά επάνω μέ πορείες έλλειπτικές, στούς γαλαξίες τών άστέρων, τά άβυσσαλέα σκοτάδια.

Όλονύχτιος έφιάλτης.....

B

Οί ρυθμικοί, αύτοί οί εργάτες μέ τά κόκκινα κράνη, δουλεύουν στίς φυτείες του μετάλλου ή μέσα στά γυάλινα εργοστάσια προσαρμόζουν τήν ανθρώπινη δυνατότητα συγχρονισμού στίς άύστηρές και προκαθορισμένες παλινδρομήσεις. Τίς πιθανότητες σφάλματος άποκλείει ή άφθαρτη έννοια του προγραμματισμού **άεικίνησης - άειπαραγωγής** Συγκροτούν τήν παραγωγική τάξη τής κοινωνίας μας, πού αποτελείται επίσης από τήν άνώτερη τάξη τών **έπιστατών** και τήν άνώτατη τών **περιτών**.

Εδω ή καθολική έννοια **δ ι κ α ι ο σ ύ ν η** είναι φύση όριστική, κάτι σάν τήν άμετάκλητη συνέπεια τής ζωής τών ανθρώπων του παρελθόντος, τόν θάνατο. "Ετσι όταν τό δέρμα τών **ρυθμικών** μαυρίσει σέ άποχρώση 90% επεξεργασμένου γραφίτη, έντάσσονται αυτόματα στήν άνώτερη τάξη. Οί διάρκειες τών μεταβατικών σταδίων και ή θητεία στό καθένα είναι άγνωστες, ό ύπολογισμός τους άπαγορευμένος. "Όμως στούς πίνακες τών έλεύθερων έντευκτηρίων και τών θαλάμων όμαδικής βιοφόρτισης, τό κοινωνικό σύστημα έμφανίζεται μέ μορφή τριχρωμης όριζόντιας γραμμής σέ άποχρώσεις : Κόκκινου χρώματος στά 2/3 τής διαδρομής της, μαύρου στό 1/3 και καταλήγει σέ φωτεινό στίγμα.

Τά **ἐλεύθερα ἐντευκτήρια** μέ τούς ἠλεκτρονικούς εἰκονοκλάστες πού στίς γιγάντιες ὀθόνες τους ἱριδίζουν θεάματα ποικιλόχρωμα - παλμικά μέ προοπτικές τάσεις νά δεισιδύουν ἐπίμονα στό ἄπειρο χάος, εἶναι οἱ κοινοί τόποι ὑποχρεωτικῆς ψυχαγωγίας.

Δικαίωμα προσωπικῆς νυχτερινῆς ἀπομόνωσης διατηροῦν μόνο οἱ ἐργάτες, σέ θάλαμο μέ δάπεδο πού φωτίζεται διαχυτικά στό περιγράμμα του, ἐκεῖ ἀκριβῶς πού οἱ κόγχες τῶν καθέτων ἐπιπέδων συναντοῦν τό ὀριζόντιο ἐμβαδόν. Τό ἀνάκλιτρο στό σημεῖο τῆς δύσης. Ἀπέναντι, ἀνατολικά, στυλιπνό τό βάθρο μέ τό καθημερινό ἀντικείμενο **πρώτης ἐπιβολῆς**, φωτισμένο συγκεντρωτικά πάνω στούς ὄγκους του. Τελευταία ὀπτική ἐντύπωση πρὶν ἀπό τήν ἐντολή καθολικῆς παύσης, σταθερῆ εἰκόνα - ἐγύηση - ἀρχῆς ἴδιας μέρας.

Οἱ ἐπιστάτες τυλίγουν, κατά βούληση, τά διαστήματα τοῦ ἐλεύθερου χρόνου τους σέ κοιτῶνες ἀπόλυτης ἡσυχίας.

Κάθε νύχτα ἀκούω τή σιγή ἀπλωμένη ὡς τίς ἄκρες τοῦ κόσμου, λήθαργο κυριαρχικό στά ἀνοιχτά μάτια. Κάθε νύχτα φοβάμαι τό ξημέρωμα στήν ἀπέραντη κοιλάδα.

Γ'

"Ὅταν οἱ ἐπιστάτες ἐμφανίσουν ὀλική ἡμιδιαφάνεια τοῦ σάρκινου περιβλήματος ἀναδίδουν μυστική σωματική ὁσμή καί ἐντάσσονται στήν ἀνώτατη τάξη. Ἀπομακρύνονται μέ τή βοήθεια ἠχοσημάτων στό κοινόβιο τῶν **περιπτῶν** γιά νά ἐκπληρώσουν τόν τελικό σκοπό τῆς σταδιακῆς τους ἐξέλιξης.

Στόν κοινόβιο καταυλισμό περιφέρονται ὑπαίθρια οἱ περιπτοί, βουβοί στή μεγάλη στιγμή πού θά γεννηθεῖ μέσα τους ἡ θηλυκὴ ὑπόσταση κατά 1/2 ποσοστό. Ἡδονή, ὁ ἐπερχόμενος πόνος ὕστερα ἀποσποῦν τά νέα κύτταρα ζωῆς πού φυτρῶνουν ἐξωτερικά στήν κοιλιακὴ χώρα μέ μορφή κύστης καί τά ἐναποθέτουν προσεκτικά στήν ἐπόμενη θυρίδα τῆς ἐκκολλαπτικῆς μηχανῆς. Γεννιέται ἡ νέα παραγωγικὴ τάξη, ὀλοκληρῶνεται ὁ βιοκύκλος. Τέλος ἀπομακρύνονται ἐξουθενωμένοι στήν μακρινὴ κοιλάδα, περιμένουν τή νυχτερινὴ βροχή, νά τούς πετρώσει ἐρμαφρόδιτα ἀγάματα μέ ἀνοιχτά μάτια γυάλινα.

Ἡ νέα γενιά περνáει στρατωνικά ἀπό τόν καταστροφέα προπατορικῶν καταβολῶν προτοῦ ἐνταχθεῖ στό πρόγραμμα ὀμαδικῆς ἐργασίας.

Ὁ κύκλος **ἀξιοποίηση προορισμοῦ**, ἀρχίζει μέ ἐντολή ἰσόβιου ὀραματισμοῦ τῆς λύτρωσης στήν ἀντίπερα κοιλάδα, ἀνατολικά, ἀκριβῶς, στήν αἰχμὴ τοῦ ἀφθαρτου μαγνήτη τῆς πυξίδας.

Δ'

Παράλυτο ἀνθρωποειδές-μάζα, ὁ **ξόανος**, μέ ἀπεριόριστη ἰκανότητα ὀρασης, χωρὶς δυνατότητα ἐγκεφαλικῆς ἐπεξεργασίας τῶν παραστάσεων πού συγκεντρῶνει τό εὐαίσθητο ὀπτικό του νεῦρο. Σπόρος σέ μιά ἀπό τίς χιλιάδες κυτταροκύστες τῶν

περιττών, αναπτύσσεται κρυφά στην απρόσιτη και σκοτεινή μήτρα της έκκολαπτικής μηχανής. Έμφανίζεται καθιστός νά γλιστρά με τόν αναπηρικό του θρόνο πάνω στις ράγες πού διασχίζουν χώρους εργασίας, καταυλισμούς, κοινόβια. Με μεταλλικές ενισχύσεις στις άρθρώσεις των πλαδαρών του άκρων και όρθάνοιχτα τά φωτεινά του μάτια, αγγίζει έσωτερικότητες ανθρώπων, πυρήνες αντικειμένων. Οί εικόνες τού επιστρέφουν κινηματογραφικά στόν άμφιβληστροειδή. Δέν υπόκειται σέ χρονική φθορά ή εξέλιξη, δέν έχει ανάγκη συντήρησης. Η ύπαρξή του είναι έπιβολή άνεξέλεγκτη και παύει όταν οί αυθαίρετες συγκυρίες δημιουργήσουν τόν επόμενο βασιλιά πανομοιότυπο μέ τόν πρώτο. Παύση βίαιη στήν άκρη τού βάραθρου, εκεί πού τελειώνουν οί ράγες. Στό τέλος τής βαρύτητας μένουν μόνο οί άτσάλινες κλειδώσεις, άμετάβλητα αίτιατά τής έξουσίας.

Κοινωνία πού ή άρχή της χάθηκε στό παρελθόν άδυνατεί νά θέσει στόν έλεγχο της τίς γεννήσεις των ξοανων, αύξάνουν συνεχώς. Τώρα οί βασιλιάδες πού βγαίνουν ανά έλάχιστο χρονικό κλάσμα από τήν ήλεκτρονική μάννα, έκτελούν μέ άστραπιαία ταχύτητα τό προκαθορισμένο δρομολόγιο, μέχρι τήν άκρη τού γκρεμού.

- Νομίζω πώς βλέπω ιλιγγιώδη παρέλαση βασιλιάδων.

Δέν παράγονται πιά εργάτες νά ξεδιπλώνουν τούς φλοιούς τής γής ώσπου νά βρεθει ή χαμένη άρχή τού κόσμου. Βαίνουμε πρός τήν άνυπαρξία πριν προλάβουμε νά ανακαλύψουμε τήν άλήθεια.

Φαντάζομαι τίς άτέλειωτες έναλλαγές τής μέρας και τού σκότους στόν έρημο πλανήτη, ταφείο προηγμένων πολιτισμών. Οραματίζομαι άνέμους ταξιδιώτες από τά τέσσερα σημεία τού όρίζοντα, νά σφυρίζουν στά άχανή τής γής και τίς θαλάσσιες άπεραντοσύνες.

Τώρα πού έφτασε τό τέλος, πετάω μακριά τό κόκκινο κράνος, στέλνω άσθενική έλπίδα στόν άέρα, νά τήν πάρουν τά αιώνια ρεύματα νά τήν μεταφέρουν, μαζί μπορεί, μέ κάποιους σπόρους πού θ' άντέξουν στίς μοιραίες συνθήκες, σέ άπόκρυφες σχισμές τού εδάφους γιά κρυφή προστασία. ώς τότε πού τό μέγα στόμα τ' ουρανού θά ξαναπροστάξει: **Γεννηθήτω.**

Απόστολος Γιαγιάννος

